

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kunne også som fru Lis Møller rømsse forskellige ting op inden for åndssvageforsorgen, som man kunne sige har været urimelige, men jeg håber da meget stærkt og tror også, at det skal lykkes for os nu i socialstyrelsen og i ministeriet at få klaring på disse problemer, så vi ikke får disse uheldige køb, som der har været rundt omkring.

Omsorg i hjemmet kontra institutionsophold er jo noget, vi interesserer os særdeles meget for, og det vil også på dette område være en af de ting, som vi vil gå stærkt ind for.

Det har jo knebet lidt med at få socialudvalget samlet, når vi skulle ud at rejse, og vi har måttet aflyse nogle gange — jeg tænker her på vor Odensetur — men jeg skal gerne på ny søge at finde ud af, om det samlede socialudvalg kan komme af sted til Ebberødgård.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ulla Worm* til socialministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til de lovændringer, der er nødvendige, for at erstatning for tab af forsørger også kan udbetales, hvis afdøde var hjemmearbejdende hustru?“

Skriftlig begrundelse:

Reglerne for erstatning ved tab af forsørger er i tidens løb undergået store ændringer.

Lovgivningen åbner mulighed for erstatning for tab af forsørger til en enkemand, hvis hustruen har været udearbejdende eller deltaget i fælles erhvervsvirksomhed.

Derimod giver f. eks. ulykkesforsikringsloven ikke mulighed for erstatning for tab af forsørger til en enkemand, hvis den afdøde hustru har været hjemmearbejdende, skønt en hjemmearbejdende hustrus død kan forringe familiens samlede økonomi lige så stærkt som bortfaldet af en udearbejdende hustrus indkomst. Der kan derimod gives erstatning, hvis hustruen bliver invalid.

Jeg betragter det som helt ude af trit med dagens samfund, at lovgivningen ikke betragter en hjemmearbejdende hustrus død som tab af forsørger, og jeg opfordrer derfor ministeren til at tage initiativet til de fornødne lovændringer på dette område.

Socialministeren (Eva Gredal): Fru Ulla Worm har spurgt mig, om jeg vil søge lovgivningen ændret, således at erstatning for tab af forsørger også kan komme til udbetaling, hvis den afdøde var hjemmearbejdende hustru. Da spørgsmålet er rettet til mig og ikke til justitsministeren, går jeg ud fra, at der sigtes til en situation, hvor en hjemmearbejdende hustru rammes af en ulykke og mister livet, uden at der kan rejses krav om erstatning over for tredjemand, og at der således er tale om at gennemføre en forsikringsmæssig dækning mod sådanne ulykkestilfælde.

Inden for det lovgivningsområde, som jeg har ansvaret for, melder spørgsmålet om erstatning for tab af forsørger sig navnlig inden for den lovpligtige ulykkesforsikringslovgivning. Denne lovgivning giver regler for ulykkestilfælde, der indtræffer i forbindelse med arbejde for fremmede, og pålægger den fremmede, altså arbejdsgiveren, at tegne forsikring for eventuelle skader, der rammer de ansatte.

Med hensyn til erstatning til efterladte gælder det, at der tilkommer en enke, hvis ægtefælle omkommer som følge af et ulykkestilfælde, der indtræder under et arbejdsforhold, som er omfattet af loven, en årlig rente af 30 pct. af den afdødes årsløn, og for en enkemand gælder tilsvarende regler, hvis hustruen regelmæssigt og i væsentligt omfang deltog i familiens erhvervsarbejde. Er der derimod tale om en situation, hvor en ægtefælle udelukkende er hjemmearbejdende, foreligger der ikke noget ansættelsesforhold, og der er derfor efter de gældende regler ikke mulighed for at henføre et ulykkestilfælde, der indtræffer under sådanne forhold, under ulykkesforsikringsloven.

Jeg forstår spørgsmålet således, at der ønskes gennemført en udvidelse af ulykkesforsikringslovens område til at omfatte også sådanne tilfælde. Jeg er ikke uenig med spørgeren i, at en hjemmearbejdende hustrus død kan medføre en alvorlig forringelse af familiens økonomi. Jeg behøver imidlertid næppe at påpege, at en ordning som den, der foreslås, vil rejse en række principielle spørgsmål. Det økonomiske tab ved en hjemmearbejdende hustrus død vil være lige føleligt, hvad enten døden skyldes en ulykke under arbejdet i hjemmet eller et ulykkestilfælde i øvrigt, og ordningen måtte